

نشریه ارگان ملی واجتماعی جوانان غور

مطابق مارچ 2011

جلد ۱۳۸۹

شماره سوم

سال اول

جلد اول والی غور

محمد حسن حکیمی

در مورد کارکردها و کارنامه والی جدید، هرچند هنوز زود است که قضاوت شود؛ اما با توجه به کارهای صورت گرفته در همین چند ماه، شاید بتوان در مورد جلد اول حضور والی جدید نکاتی را خاطر نشان ساخت. طوری که همگان اطلاع دارند، یکی از نقاط ضعف والیان گذشته تسلط یک تعداد از قوماندانها و اربابان در افکار برخی از آنها بود و این به شدت باعث نارضایتی تعداد کثیری از مردم شده بود. همچنان یک تعداد تفنگداران غیر مسول در آن دوره باعث آزار و اذیت مردم می شدند که انتظار می رفت والی جدید با این افراد (که واقعا حاکمیت دولت را شدیداً زیر سوال برده بودند) برخورد قاطع نماید؛ اما ظاهراً در این مورد والی جدید نیز کدام اقدام مؤثری انجام نداده است. یکی از نکات مثبت دیگر در مورد فعالیت های والی جدید، تلاش نسبی وی به خاطر حل صلح آمیز یک سلسله مشکلات ذات البینی مردم غور از جمله مسأله دعوی زمین دولتیار بوده است. اما هنوز معلوم نیست که واقعا والی جدید به فکر حل و فصل قضیه است یا فقط مانند دیگر والیان روز خود را سپری می نماید و یا هم اهداف سیاسی خاصی را دنبال می کند؟

ایجاد کورس های زمستانی برای یک تعداد از جوانان به همکاری دانشجویان غور هم از فعالیت ها و ابتکارات خوب والی جدید به حساب می آید. همچنان برگزاری دونه کنفرانس به منظور جلب کمک های بیشتر به خاطر بازسازی غور یکی از کارکردها و اقدامات نیکوی والی جدید بوده است و خوب بود اگر او در این مورد فعالیت بیشتری می نمود تا وزیرای سکتوری به شمول نمایندگان مردم غور در شورای ملی، در این کنفرانس حضور می یافتند. از طرف دیگر همکاری خواستن از غوری های خارج کشور به خاطر سرسبزی شهر و نشراعلان از طریق انترنیت، گام مثبتی است و نشان می دهد که والی جدید به مسایل روز و استفاده از وسیله انترنیت علاقه مند می باشد. یکی دیگر از نکاتی که انتظار می رفت والی جدید به آن توجه خاص نماید حضور تحصیلکرده ها و جوانان در تصمیم گیری های دولتی و ادارات حکومتی بود. اما تاجای که در این چند ماه مشاهده می شود، جوانان بیشتر از گذشته از صحنه تصمیم گیری کنار رفته اند. تعدادی از جوانان که در برخی از ادارات به صفت آمر یا مشاور منصوب شده اند، کارهای شان از بالا ها تنظیم شده است و ربط زیادی به مقامات ولایتی ندارد و گفته می شود که در مورد این دسته جوانان اندکی کارشنکی های هم صورت می گیرد و معلوم نیست که این ایده را به والی جدید کدام اشخاص تلقین می نمایند؟ مورد دیگری که گفته می شود والی جدید در آن بی طرفانه عمل نکرده، حضور چهارتن از قوم خانزاده در شورای صلح می باشد که قبلاً نبوده اند و بعد از آمدن والی جدید در این شورا حضور یافته اند. ادامه ۳

payam naserinezhad

شقایق ها مبارکباد نوروز!

روز تولد لاله، جشن باستانی و تاریخی نوروز، سال جدید خورشیدی، روز گردهمایی هفت سین، روز ورود شقایق، روز نزول باران، روز سبزه ها، روز شگوفه ها، روز درختها، روز باغها، روز زیبای و شادمانی طبیعت، روز بهار و روز اول سال ۱۳۹۰ به تمام هموطنان و سبز اندیشان جهان مبارکباد! آرزوی کنیم در سال جدید دوستی ها و محبت ها در میان ما بیشتر و عمیق تر شود و خصومت ها و کینه ورزی ها نابود گردد. آرزوی کنیم در سال ۹۰ تلاش ها و کوشش ها به خاطر آبادی افغانستان عزیز افزون تر شود. آرزوی کنیم رواداری و مروت، مهربانی و شفقت، راستی و صداقت و عدالت و خدمت در میان ما روز به روز توسعه یابد و نفرت و کدورت، حسد و خصومت و تنگ نظری شقاوت از میان مان رخت بریند. آرزوی کنیم در سال ۹۰ ما غوری ها بتوانیم برای سر زمین عزیز و باستانی خود کارهای بیشتری انجام دهیم و از سالهای گذشته عبرت بگیریم. امیدواریم در سال ۹۰ ما افغانستانی ها از جنگ و ویرانی دست برداریم و از درگاه خداوند بزرگ استدعا کنیم که صلح و امنیت و آرامش و خوشبختی را برای کشور ما ارزانی فرماید. امیدواریم هر کدام ما در سال جدید بتوانیم نهال نیکی و درخت دوستی بیشتری بنشانیم و برای هموعان خویش مصدر خدمتی شویم. امیدواریم همه ما بتوانیم وظایف مان را به صورت بهتر و خوبتر آن انجام دهیم و از حقوق مان در راه نیکو استفاده نماییم. امیدواریم همه ما سالی سرشار از موفقیت و کامیابی در پیش داشته باشیم و در آخر این سال، به کارنامه یک ساله مان افتخار نماییم!

یامحول الحول والاحوال، حول حالنا الی احسن الحال!

ولایت در محاصره کنده دیوال

دعوی زمین اطراف شهر فیروزکوه مرکز ولایت، مدت هاست که جریان دارد. مردم قریه کنده دیوال از یک طرف و دولت از جانب دیگر خود را مالک زمین می گویند. دولت تپه های عیدگاه و گنج بازار و غیره را کوه عام می داند و مشمول سندی می پندارد که قبلاً به دولت بخشیده شده بود؛ اما مردم کنده دیوال این گفته را قبول ندارند. ظاهراً در این اواخر دستگاه قضایی افغانستان به نفع مردم کنده دیوال حکم صادر نموده و قضیه تاحدودی تمام شده تلقی شده است. آنچه مهم بود این است که به اساس پلان پنجم شهری قرار بود این منطقه نقشه کشی شود و به مردمی که به دنبال خانه سرگردان هستند توزیع گردد. حالا اگر زمین از دولت است دولت باید بر مبنای برنامه شهر سازی خود به توزیع آن اقدام نماید و اگر هم از مردم کنده دیوال است، زمین باید مطابق قانون استملاک (گفته می شود مکتوبی هم حتا با تعیین هیات ولایتی از کابل در این باره آمده است) حل و فصل شود تا جلو ساخت و ساز و توسعه شهر گرفته نشود. اما طوری که مشاهده می شود ظاهراً دولت فقط تماشاجی محض است و اصلاً حوصله پرداختن به این کارها را ندارد. مردم کنده دیوال در ماه حوت تمام مناطق اطراف شهر را در جنوب هریرود کشت و زرع نموده اند و در نتیجه راه ذخیره تانک تیل حکومت، راه های اطراف قرارگاه کندک ارتش ملی، راه اتن و اتاق پخش رادیو تلویزیون، محل گنج بازار و کشتارگاه و غیره مسدود شده است و معلوم نیست که مثلاً آمریت نفت و گاز چگونه بتواند به ذخیره خود برود و یا خبرنگار تلویزیون از کدام طریق خود را به اتاق پخش برساند. در حالی که محاصره ولایت هرساعت تنگ تر می شود؛ معلوم نیست که مردم کنده دیوال به تخریب اماکن دولتی هم اقدام خواهند کرد یا خیر؟ دولت شاید در این مورد دستش را از زیرالاشه برندارد؛ اما دیده شود که وعده خدا چه رفته باشد؟ حکومتی که مسأله دومتر کوه عام و زمین للمی را در داخل شهر حل نتواند آیا می تواند مثلاً دعوی هزار ها جرید زمین آبی دولتیار را فیصله نماید؟ ما را خو باور نمی آید. بینیم چه می شود؟

عباداتی که در یک دقیقه انجام می شوند

مژگان افضلی

در عصر حاضر وقتی از یک خواهر یا برادر مسلمان خود می پرسیم چرا احکام و قوانین اسلامی را به تمام معنا انجام نمی دهی می گوید: « وقت ندارم و این کارها وقت می خواهد.» در حالی که این نعمت خداوندی یعنی وقت خود را همیشه در کارهای بیهوده سپری می نمایند. دین مقدس اسلام، دین سهولت و اعتدال است و بعضی امور آن آنقدر آسان است که حتی بیشتر از یک دقیقه را در بر نمی گیرد. در یک دقیقه به نظر بعضی ها هیچ کاری نمی توان انجام داد؛ اما ما می توانیم در همین شصت ثانیه کوه های از ثواب و پاداش را کمایی کنیم. مثلاً:

۱- در یک دقیقه می توانیم هفت بار سوره فاتحه (الحمد لله) را بخوانیم که نظر به قول رسول اکرم (ص) در مقابل هر حرف قرآن ده نیکی به دست می آوریم.

۲- در یک دقیقه می توانیم بیشتر از ۱۱ بار سوره اخلاص (قل هو الله احد) را بخوانیم که به گفته حضرت پیامبر این سوره ثلث قرآن است. پس در یک دقیقه می توانیم تقریباً ۳ بار قرآن را ختم نماییم.

۳- در یک دقیقه می توانیم هفت بار بگویم « لا اله الا الله وَحدهُ لا شریک له لهُ الملك وله الحمد یحیی و یُمیت وَهُوَ علی کل شیءٍ قَدیر» نظریه گفته رسول اکرم در برابر هر بار گفتن این کلمات، ثواب آزاد کرده یک برده داده می شود.

۴- در یک دقیقه می توانیم ۳۳ بار الحمد لله، ۳۳ بار سبحان الله و ۳۳ بار الله اکبر بگویم که نظر به احادیث رسول الله (ص) افضل عبادات خوانده شده است.

اینها طور نمونه بود چندین کار دیگر هم است که ما در زمان بسیار کم می توانیم انجام دهیم و برای خویش ثواب کسب نماییم. پس خواهران و برادران! بیایید وقت مان را بیهوده تلف ننموده همیشه در راه خیر و سعادت خود و جامعه مان گام برداریم و از وقت خود استفاده مناسب و مفید کنیم و دیگران را هم در راه خیر و راه نیکی دعوت نماییم.

هشتم مارچ، روز جهانی زن تجلیل شد

روز جهانی زن با حضور والی، اعضای شورای ولایتی، رییس کمیسیون حقوق بشر، علماء، نهادهای مدنی، فعالان حقوق زن، کارمندان مؤسسات، PRT و تعداد کثیری از زنان در تالار ریاست امور زنان غور تجلیل شد.

در این محفل معصومه انوری رییس امور زنان از دست آوردهای یک ساله این ریاست یاد نمود و گفت: در سال جاری تا حدودی زمینه کار و اشتغال برای زنان مساعد شده است و تعدادی از زنان غور هم اکنون مصروف کسب و کار بوده و در بخش های مختلف مشغول می باشند. همچنان تعداد کثیری از دختران در مکاتب و مدارس به امر تعلیم و تربیه مصروف هستند و این فریضه الهی را در حال انجام دادن می باشند. او اضافه نمود که متأسفانه در شرایط فعلی حقوق خانم ها تلف می گردد. امیدواریم که به همکاری ادارات ذیربط بتوانیم چالش ها و مشکلاتی را که سد راه زنان واقع است برطرف نماییم و شرایط بهتری برای زنان ولایت به وجود بیاوریم. خانم انوری از فرهنگیان غور و همچنان علما و دانشمندان تقاضا کرد که در این بخش، دولت را یاری رسانند و در راه تأمین عدالت و اعاده حقوق انسان، همه ما باید همکار و یاور همدیگر باشیم و از بی عدالتی جلوگیری نماییم و بی ظلم ها و نابرابری ها را کاهش دهیم.

ابراز امتنان و توضیحی بر چاپ «مکتب آخوند»

غلام حیدر یگانه

هر اثری مشتاق مخاطب است و اندیشه و عاطفه هر نویسنده بی محتاج هنرفسی و همسخنی با دیگران. در چاپ «مکتب آخوند»، شادمانی من تنها به نشر این اثر (که بسیار دلپسته اش نیز هستم) محدود نمی گردد؛ بلکه، ابتکار فرهنگیان جوان و اقدام تشویق آمیز مسئولان معارف غور، افزون تر از همه، مایه مسرت و سرفرازیم گردیده است.

از ماه ها پیش، می دانستم که جناب ساقی چنین اراده بی دارد؛ بعداً هم فهمیدم که هزینه چاپ را احتمالاً معارف غور به عهده خواهد گرفت. البته، از آن به بعد، اطلاع دیگری نرسید تا اینکه امروز در «جام غور» چشمم به خبر چاپ «مکتب آخوند» باز شد. با مرور این خبر کوتاه، هیجان و بهجت عظیمی مرا فراگرفت. خیال می کنم با این جملات کوتاه، آغاز رفتار جدید فرهنگی در شهر ما، اعلام می شود.

امروز که همه شیفته سهولتهای انتشاراتی و سرگرم برنامه های انفرادی هستیم، جوانانی در غور پا به عرصه گذاشته اند که فراتر از تولیدات هنری خویش می اندیشند؛ گوشه های مختلفی از نیازهای روانی جامعه را شناسایی می کنند و هماهنگ با آن به بخش متاع دیگران نیز همت می گمارند.

صمیمانه به نجابت و شجاعت این جوان غبطه می خورم. شخصاً به یاد ندارم که کسی از اهل قلم و هنر غور، چنین رفتاری در برابر معاصرانش از خود بروز داده باشد.

بی تردید این ابتکار، صرفنظر از وجود امکانات فناوری جدید، فقط ناشی از وسعت دیدگاه و بزرگمندی فرهنگیان جوان است که می تواند سرمشقی در رواداری و بلندنگری برای همه ما در قلمرو اخلاق و فرهنگ باشد.

بهر حال، شرمنده مهربانان و همدیاران، به ویژه استادان، ساقی و هدفمند، و معارف غور هستم و با ابراز امتنان قلبی از آنان، یقین دارم که هر همشهری و هموطنی که نگاهی به «مکتب آخوند» اندازد، به روستا، محل، مکتب و معلم خویش آشناتر و مانوس تر خواهد گردید و هدف اصلی نویسنده و ناشران گرانقدر نیز همین است و بس.

شاگردی از لیسه سلطان رضیه

گزارش از: روما عظیمی

حلیمه صادقی در صنف دوازدهم لیسه سلطان رضیه درس می خواند. اومی خواهد در آینده در رشته انجینیری ساختمانی تحصیل نماید، چرا که به نظر او جامعه به انجینیرها مخصوصاً انجنران زن ضرورت دارد. حلیمه همچنان دوست دارد که در اجتماع کار نماید و برای مردم خود مصدر خدمتی شود. اومی گوید پیامبر بزرگوار ما حضرت محمد(ص) فرموده است که: «بهترین مردمان کسانی اند که بیشتر از دیگران به مردم خیر و فایده می رسانند.»

حلیمه صادقی به دیگر همصنفان و خواهران خویش توصیه می کند که در هر مسلک و رشته که کاری کنند تا آخرین توانای های خود کوشش نمایند و زحمت بکشند و برای آینده خویش نقشه و برنامه داشته باشند. همچنان او از دختران می خواهد که سعی کنند تا اهداف والای اسلام را به صورت درست بشناسند و سپس آن را در زندگی خویش تطبیق نمایند.

دوشیزه صادقی علاوه می کند که اگر دختران می خواهند در مسایل اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و غیره امور کشور سهمی داشته باشند باید از روزنه علم و دانش وارد شوند و درس های خویش را به صورت درست پیش ببرند و موفقیت های علمی به دست بیاورند. حلیمه فکر می کند که تماشای سریال های پی در پی، وقت شاگردان را تلف می کند و کامیابی آنها را پایین می آورد. او می گوید: درست است که یک شاگرد به تفریح و سرگرمی و استراحت هم ضرورت دارد؛ اما کار اصلی و هدف اصلی او باید مطالعه و درس خواندن مجلات و اخبار و غیره باشد، تا او بتواند پایه های علمی و معلوماتی خویش را بالا برده و در آینده موفقیت های بیشتری به دست آورد و برای کشور خود خدمت نماید.

اطلاعیه مدیریت احصایه ثبت احوال نفوس غور

به اطلاع عموم هموطنان و همشهریان عزیز رسانیده می شود که مدیریت احصایه حیاتی، طبق لایحه وظایف خویش اعداد، ارقام، واقعات، تولدات و وفیات را طور ماهوار و ربعوار برای مقامات بالا گزارش می دهد. بنابراین از هموطنان عزیز صمیمانه خواهش می کند تا به خاطر راپور تولدات و وفیاتی که در هرخانه به وقوع می پیوندد، اقارب اصولی شان به مدیریت عمومی ثبت احوال، باتذکره خویش غرض ارایه راپور و اخذ کارت به اطفال نوزاد خود مراجعه نموده ممنون سازند. از همکاری شما سپاس گزاریم.

از طرف اداره ثبت احوال نفوس

جلد اول والی...

نشست بزرگان غور چرا برگزار نمی شود؟

هنوز انتخابات پُر جنجال و پُر تنش مجلس نمایندگان برگزار نشده بود که نهادهای جامعه مدنی غور به خاطر جلوگیری از بی نظمی ها و به خاطر تأمین امنیت و برگزاری یک انتخابات عادلانه و شفاف، طرح نسبتاً جامعی را به مقام های رهبری ولایت به صورت کتبی ارایه نمودند. یکی از مواد این طرح برگزاری یک نشست و همایش بزرگ از تمام سران، منتقدین، بزرگان، دانشمندان، محاسن سفیدان، و نمایندگان مردم از مرکز و ولسوالی های غور (به شمول مقام های محلی و نهادهای مدنی) بود که باید در شهر فیروز کوه به مدت دو تا سه روز ترتیب داده می شد. قرار بود در این جلسه، دولت برنامه های خویش را در عرصه های مختلف به مردم ارایه کند و همچنان از آنها بخواهد که در تأمین امنیت و حاکمیت قانون با دولت همکاری همه جانبه داشته باشند. از جانب دیگر نمایندگان مردم و بزرگان و محاسن سفیدانی که از ولسوالی ها و روستاها تشریف می آورند، پیشنهادها و مشکلات خویش را مطرح می کردند و مشوره های نیک شان را به مقام های دولتی تقدیم می داشتند. در آن زمان این پیشنهاد نهاد های مدنی از طرف حکومت به گرمی پذیرفته شد و دولت وعده داد که به زودترین فرصت این همایش بزرگ را برگزار خواهد کرد. در حالی که به اوضاع امنیتی و فاصله میان ملت و دولت کمترین بهبودی حاصل نشده، هنوز هم مقام های حکومتی برگزاری این نشست را به تعویق می اندازند که معلوم نیست دلیل شان در این مورد چه می باشد؟ این جلسه بزرگ اگر صورت بگیرد، بدون شک در امر نزدیک ساختن مردم به حکومت و آگاهی حکومت از اوضاع مناطق دور دست ولایت و همچنین در مورد تأمین امنیت، خیر و برکت های بسیاری در پی خواهد داشت. شورای ولایتی غور باید بیشتر از هر نهاد دیگری در این باره توجه نماید و از این ایده حمایت کند و به خاطر برگزاری همایش بزرگ غوریان تلاش نماید. اما اینکه شورای ولایتی هم در این باره علاقه ای از خود نشان نمی دهد شاید به این علت باشد که با توجه به وعده های که آنها به مردم داده اند و با توجه به انتظاراتی که مردم از آنها دارند؛ حالا زمانی که به کارنامه خود نگاه می کنند در حقیقت برای مردم حرفی به گفتن ندارند و ترجیح می دهند که بهتر است با مردم و موکلین خویش چشم به چشم نشوند و از خیر اینگونه مسایل بگذرند که تا انتخابات بعدی خدا هزار درگاه دارد! اما واقعیت این است که برگزاری همچو مجالس هم برای حکومت و هم برای شورای ولایتی و هم برای دیگر نهاد ها بسیار مهم می باشد و آنها در این همایش این فرصت را پیدایمی کنند که با مردم از نزدیک تبادل نظر نمایند و پایه های مردمی و اجتماعی خویش را محکم تر نمایند. متأسفانه اما؛ در کشور ما همیشه فرصت ها از دست می روند و مشوره دهندگان به مقامات صلاحیت دار، به مسایل بسیار جزئی و کم اهمیت خود شان را مصروف می کنند و از مفکوره ها و راهکارهای حیاتی و مهم غفلت می ورزند.

همین طور آمدن یک تن از قوم خانزاده در ریاست زراعت و همچنین یک تن دیگر به حیث ولسوال تیوره نکته دیگری است که میان مردم سوالهای برانگیخته و به کارنامه والی جدید تاحدودی رنگ قومی داده است. نکته ضعیف دیگر برخورد منفعلانه والی جدید با قضیه پلان پنجم و مساله دعوی زمین مردم کندیوال است که بازهم دولت در این باره بسیار ضعیف عمل کرده و باعث ناامیدی مردم گردیده است. والی جدید اتفاقاً در زمستان به غور مقرر شد و سردی هوا خودش در بسیاری مسایل کمک کرده است؛ اما اگر دولت در بهار هم به همین منوال پیش برود، اوضاع امنیتی با سرعت بیشتر به وخامت خواهد گرایید. هرچند در مورد استخدام یک تعداد افراد غیر مسلکی در برخی از ادارات دولتی از همکاری والی جدید سخن گفته می شود؛ ولی کاملاً مشخص نیست که وی در این موارد نقشی داشته است یا خیر؟ به هر حال چشم مردم متوجه عملکرد والی جدید است. اگر او به شکل بی طرفانه و از موقف حکومتی وارد قضایا شود، مورد پشتیبانی و حمایت مردم واقع خواهد شد و نام وی در تاریخ غور به نیکی یاد خواهد گردید؛ اما اگر اطراف والی را یک تعداد مشوره دهندگان غیر حرفه ای و قوم گرا صاحب شدند و رفتار او را به طرف مسایل جزئی و کوچک و اشتباه آمیز سوق دادند، در آن صورت به زودی با عکس العمل مردم و یک تعداد وکلای مردم در پارلمان مواجه خواهد شد و مردم به قشر تحصیل کرده نیز به سرعت بی اعتماد خواهند شد.

عمده ترین عوامل نا امنی در افغانستان

سید علی مشفق

هرچند که سال نو آید دریغ از پارسال!!

این ضرب المثل قدیمی است از ناکامی ها و عدم برآورده شدن آرزوها حکایت می کند. به راستی سال ۱۳۸۹ گذشت و سال جدید ۱۳۹۰ فرارسید. وقتی یاد آدم می آید پارسال، پیرارسال و... ناگهان از خود می پرسد: مدت ۹ سال از عمر دولت موقت، انتقالی و انتخابی در کشور می گذرد. چه تغییراتی در کشور و در بخش های مختلف به وجود آمده است؟ پاسخ این سوال با کمال تأسف ن امید کننده است. یعنی هنوز آن صلح و ثباتی را که ملت افغانستان بعد از نشست بن آرزو داشتند به دست نیاورده اند. تبعیض و تعصب های قومی، سمتی، حزبی، جغرافیایی و مذهبی هنوز در اکثر جاهای کشور باقی است. کیفیت در هیچ یک از بخش های دولتی چون صحت، معارف، زراعت، تجارت و نظام (با توجه به همکاری چشم گیری کشورهای دوست) رضایت بخش نیست و از بازسازی، بعد از گذشت ۹ سال قناعت مردم حاصل نشده است و مشکل مهاجرت، بیکاری خشونت های خانوادگی، حاکمیت روابط بر ضوابط روز افزون تر شده است.

سوال اینجاست که با در نظر داشت همیاری بیش از چهل کشور در زمینه های مختلف در افغانستان چرا هنوز زندگی مردم در ابعاد مختلف تغییر رضایت بخش نیافته است و هنوز هم خطوط فقر و اقتصاد، امنیت و وحشت باگراف بالای در برابر هم قرار دارد. باید یاد آور شد که بحران فراگیر در همه بخش های دولتی و مربوط به زندگی مردم افغانستان، ریشه در اموری دارد که عدم توجه و مبارزه جدی با آنها هنوز هم مانع ثبات در کشور شده است. این عوامل را به صورت فشرده می توان در چند نکته خلاصه کرد.

۱- دخالت همسایگان:

سالیان درازی است که مهم ترین عامل تشنج و بحران دخالت کشورهای همسایه در سرنوشت افغانستان بوده است. به ویژه ایران و پاکستان که به لحاظ نزدیکی های قومی و مذهبی و سیاسی با اکثر اقوام و گروه ها در درون کشور و تقویت آنها با امکانات مالی / فرهنگی و طرحهای که عمدتاً به نفع سیاست خارجی خودشان است هر چند تباهی مردم افغانستان را در پی داشته است و از سال ۱۳۸۱ بدینسو که مردم افغانستان در زیر چتر یک فضای صمیمانه برادری گردهم آمده اند هنوز هم این دخالت ها پایان نبر گرفته است و خارجی ها به عناوین مختلف در اختلافات و تقویت اخلاص گران امنیت در کشور دست دارند.

۲- دشمنان اصلی دولت:

شکی نیست که بعد از فروپاشی طالبان، از سال ۱۳۸۱ بدینسو امید واری به وجود آمد که دیگر قدرتی به نام طالب در افغانستان که مانع امنیت شود وجود ندارد. اما در این ۹ سال هر روز که از عمر دولت و حضور نیروهای خارجی با تقویت اردو و پولیس در کشور می گذرد، حملات گروه های مسلح مخالف دولت، ایجاد تشنج و بحران در قالب اختتام، انتحار، انفجار، روز افزون ترمی شود و نیروهای خارجی و داخلی هنوز هم جلو این معضل بزرگ را نتوانسته است بگیرد. حتی دولت و طراحان سیاسی آن با روی دست گیری جرگه صلح این مانع بزرگ امنیتی را از راه امنیت و راهکارهای امنیتی برداشته نتوانسته است.

ادامه ▶ ۴

دیدار رهبری ارگان ملی جوانان با رییس پارلمان کشور

به تاریخ ۱۹ حوت ۱۳۸۹ آقای ابراهیمی رییس پارلمان با بورد رهبری ارگان ملی و اجتماعی جوانان افغانستان در مقر پارلمان ملاقات داشت. در این جلسه ابراهیمی گفت افتخار می کنم که یکی از اعضای ارگان ملی و اجتماعی جوانان افغانستان هستم و به حمایت جوانان به پارلمان راه یافته ام. وی به تیم رهبری ارگان وعده سپرد که در تمام عرصه های متخلف، ارگان ملی و اجتماعی جوانان افغانستان را حمایت خواهد کرد. بو رد رهبری ارگان که بعد از مجمع عمومی، عالی ترین مرجع تصمیم گیرنده در امور کاری ارگان می باشد نیز وعده سپرد تا در قسمت انتقال مشکلات مردم به این مرجع تقنینی از ۳۴ ولایت پارلمان را یاری برسانند و یک پل ارتباطی میان ملت و پارلمان افغانستان باشند. گفتنی است که عبدالروف ابراهیمی یکی از شخصیت های افغانستان می باشد که از آدرس ارگان ملی جوانان افغانستان در انتخابات پارلمانی سال ۱۳۸۹ در ولایت کندوز اشتراک نموده و با حمایت تیم رهبری ارگان و مردم ولایت قندوز به شورای ملی کشور راه یافته است.

معرفی ولسوالی تیوره

سودابه سدید

تیوره یکی از ولسوالی های تاریخی و کهنسال ولایت غور می باشد که در جنوب غرب چغچران (فیروزکوه) واقع بوده و ۲۲۰ کیلو متر از مرکز ولایت فاصله دارد. تیوره دارای آب و هوای معتدل و گوارا است و بسیاری مناطق آن سرسبز و شاداب و پوشیده از درختان و گیاهان گوناگون می باشد. ولسوالی تیوره ساحات تاریخی و آثار باستانی بسیاری را در خود جای داده است. به طور نمونه قریه « سور » یکی از ساحات تاریخی و نامدار کشور ما می باشد. یکی از بلندترین قله های کهنسار غور که عبارت از « قله چهل ابدالان » می باشد که به شکل مخروط گلابی، مانند آسمان خراشی در هوا بلند رفته است. این قله را که در یک منطقه باستانی واقع شده جنرال فراتز در علاقه سوری در حدود ۱۴۵ سال پیش از امروز دیده و به نام « چلبدالان » یعنی چهل ابدالان ثبت کرده است. این قله طوری که هولج در کتاب خود نوشته است ۱۲۷۰۰ فوت یعنی حدود ۴۰۰۰ متر ارتفاع دارد. چشمه خواجه غار نیز یکی از جاهای تاریخی غور کهنسال می باشد. مردم منطقه، از این چشمه قدیمی ، داستانهای جالبی روایت می کنند که بسیار شنیدنی و دلپذیر هستند. همچنان در حصه شمالی دره یخن بالا ، تیغه کوهی که میان دره یخن بالا و ودادی « رته » افتاده ، کهنساری موسوم به « کوه مزار » واقع است و یکی از قله های آن به نام « چهل ملنگ » یاد می شود و یکی از زیارت های تاریخی تیوره در آنجا موقعیت دارد. قلعه سنگی « ورگش » که در ورکش چاردر واقع شده یکی از قلاع مستحکم و تاریخی می باشد که از سنگ کار شده و از زمانه های بسیار قدیم باقی مانده است. مقرر حکومت سابق غور در تیوره قلعه بسیار بزرگ و مستطیل شکلی است که عمر آن از دوصد سال هم می گذرد. تپه های که این قلعه روی آن اعمار شده از نقطه نظر وسعت و موقعیت، از بهترین مناطق تیوره می باشد. نظر به گفته اهالی ، پیش از تعمیر قلعه بزرگ ، بقایای آبادی های بسیاری در آنجا وجود داشته و هنوز هم در قسمت جنوبی قلعه بزرگ به طرف کوه « پنج شاخ » آثار بعضی عمارات قدیمی به شکل پخته معلوم می شود. همچنان در جناح شرقی این تپه ها بقایای دیوارهای نیمه پخته برج های قدیمی به چشم می خورد که در نگاه نخست، بیننده فکر می کند از خشت پخته ساخته شده اند؛ اما وقتی از نزدیک دیده شود معلوم می شود که از سنگ های دامان کوه و یک نوع گل محکمی آباد شده بودند که در برابر باد و برف و باران از مقاومت بسیاری برخوردار بوده است. « چلنگ شاه مردان » نیز یکی از زیارت های قدیمی تیوره می باشد که گفته می شود از دوران حضرت علی باقی مانده است. تیوره دارای قریه های بسیاری می باشد، مثلاً: قریه های باغ نو ، خم زرد، ملنگ ها، زی نوروز، مسگرا، ورس، زرد بید، زرنی، اسپور، نیلی ، گلدوم ، یامان ، سرخ دیوار، پُشوره ، ورگش، چاردر، خواجه غار، یخن بالا و پایین، لرسرخ، سرپنک، غچی، سرسبید، ده تایی، چشمه میران، لارغه ، لور، سنگ میان آب، سرچنگل، عاشقان وغیره.

مردم تیوره دارای فرهنگ عالی و غنی بوده مهمان نواز و صمیمی هستند. پیشه اکثریت مردم را زراعت تشکیل می دهد. پیداوار مهم زراعتی آنها عبارت از گندم، جو، جوار، مُشنگ، هندوانه ، خربوزه، کچالو و یک تعداد سبزیجات و حبوبات دیگر می باشد. بید و سپیدار و همچنان آلو، زرد آلو، شفتالو، انگور سیب ، چارمغز وغیره از جمله درختان بار دار و بی بار این ولسوالی به حساب می آیند. گفته می شود در منطقه چاردر معدن سیماب نیز وجود دارد که تا حال استخراج نگردیده است و ممکن است معادن دیگری نیز در این ولسوالی وجود داشته باشند که مانند سایر مناطق کشور ما هنوز کشف نشده باقی مانده اند.

والیان غور، از آغاز تا امروز

- ۱- محمد حنیف خان
- ۲- دین محمد دلاور
- ۳- محمد طاهر صافی
- ۴- عبدالواحد منصوری
- ۵- عبدالرسول پشتون
- ۶- محمد آصف خان
- ۷- محمد نعیم برکی
- ۸- عبدالرزاق لالا
- ۹- حضرت میر حکیم
- ۱۰- عبدالمحمد شیرزی
- ۱۱- محمد عمر ساغری
- ۱۲- سیدمکرم
- ۱۳- محمد اسلم خلیق
- ۱۴- خلیل رخشان
- ۱۵- خداداد همگام
- ۱۶- عبدالرحیم مسجون
- ۱۷- عبدالغیاث غوری
- ۱۸- فضل احمد خان
- ۱۹- مولوی محمد موسی
- ۲۰- محمد نبی طالب
- ۲۱- محمد سلیم خلیلی
- ۲۲- ملا عبدالرحمان حقانی
- ۲۳- محمد ابراهیم ملکزاده
- ۲۴- عبدالقدیر اعلم
- ۲۵- شاه عبدالاحد افضلی
- ۲۶- باز محمد احمدی
- ۲۷- سید اقبال منیب
- ۲۸- عبدالله هیواد

عمده ترین عوامل ناامنی...

۳- گروه های مسلح غیرقانونی:

این نام شاید بشتر درباره مخالفین دولت اتلاق شود؛ اما با توجه به عدم توانایی دولت در سراسر کشور غرض حفظ امنیت ، عده ای از افراد مسلح هنوز هم در ساحات مختلف وجود دارند که با استفاده از خلاء های امنیتی و عدم حضور گسترده و توانمند نیروهای دولتی به بی امنیتی دسن می زنند و در این کار شان هدفی جز چپاول ، عقده های شخصی بالای افراد مشخص، سرقت های مسلحانه به خاطر کمایی پول، منظور سیاسی ای ندارند، اما باز هم موجودیت شان سد بزرگی در مسیر امنیت می تواند باشد.

۴- مافیای مواد مخدر:

افغانستان در میان تمام دول دنیا به تولید مواد مخدر سر آمد بود و همچنان سرآمد باقی مانده است. با توجه به اینکه وزارت مبارزه با مواد مخدر با روی دست گرفتن پلان های چون کشت بدیل معیشت وغیره و گاهی هم با تکیه بر نیروی پلیس در اکثر نقاط کشور که کشت مواد مخدر چشم گیر بود کارهای را انجام داده است ؛ اما هنوز هم در کشور رد پای قاچاق بران مواد مخدر و باند مافیا به وضاحت مشاهده و اعلام هرروزه وزارت داخله مبنی بر ضبط ده ها کیلو مواد و ده ها میل اسلحه از نزد قاچاق بران دلیل خوبی بر حضور زنده مافیای مواد مخدر و کشت آن در افغانستان است. چنانچه در خود پایتخت کشور مناطقی چون پل سوخته، پل آرتل، پل خشکوغیره به پادگان جوانان آلوده به مواد مخدر تبدیل شده است و دولت توجهی به آنها ندارد.

۵- فساد اداری:

تأسف بارترین مرضی که امروز دامنگیر دولت و ملت افغانستان است فساد اداری در ادارات دولتی است. البته نمی توان ادعا کرد که دولت اقدامی در این زمینه نکرده است ؛ اما باید گفت بعد از نه سال هنوز هم این بیماری گریبانگیر مردم (به ویژه در ولایات دور دست از مرکز کشور) بوده است. در واقع این لکه ننگ دامن خیلی از افراد را سیاه کرده و برای خودش مرز و حد باقی نگذاشته و ذبح قانون در پای پول و اقتصاد را در قالب حاکمیت روابط بر ضوابط یا رشوت بر قانون سالها است به نمایش می گذارد.

۶- مخالفت های دولت و منتقدانش:

رقابت های سیاسی و دموکراتیک بین دولت و تیم های که در قالب اپوزیسیون دولت برای تثبیت حاکمیت مردمی تلاش می کنند یک اصل در تمام نظام ها است، اما در افغانستان این رقابت تا هنوز نه تنها کار ساز نبوده ؛ بلکه مشکل آفرین نیز بوده است. چنانچه رقابت های اخیر دولت و منتقدانش را در انتخابات رییس مجلس نمایندگان دیدیم که منجر به اختلافات شدید و کلا تا سرحد برخوردهای فیزیکی شد. موضع گیری های تند و داغ منتقدان دولت و عدم توجه دولت به خواسته ها و نظریات آنها و یک جانبه عمل کردن شان در تصمیم گیری های دولتی تقریباً سبب دل سردی مردم از آینده شان شده است.

علی القاعده می توان گفت اینها نمونه های چندی از ده ها عواملی است که بعد از ۹ سال هنوز در افغانستان شاهد ثبات و پشرفت در زمینه های مختلف نباشیم و در آغاز سال جدید ۱۳۹۰ به این پرسش می رسیم که آیا باز هم این سال یکی از سالهای خواهد بود که گذشت؟ یا حداقل امسال تغییری در زندگی مردم به وجود خواهد آمد؟ آیا در معارف، صحت، زراعت و باسازی تغییراتی رونما خواهد شد؟ یا باز سکوت، غفلت، و عدم توجه؟ آیا باز هم شاهد قتل، کشتار و وحشت خواهیم ماند؟ یا شاهد روشنی ، امنیت و صلح خواهیم بود؟ آیا به ولایت های دور دست که از محراق توجه دولت ها در سالیان افتاده است ، همچنان فقر و بیچارگی بیداد خواهد ؟ یا تغییری در دسترخوان مردم خواهد آمد ؟ آیا دولت مردان، وزرا و وکلا همچنان دنبال قدرت، اقتصاد و سفرهای خارجی خواهد بود؟ یا بر تعهد شان در برابر مردم وفا خواهند نمود؟ این ها سوالاتی اند که گذشت سال ۹۰ به آن پاسخ خواهد داد. خدا کند در جریان سال نگوئیم: هر چند که سال نو آید دریغ از پارسال.

قیصر امین پور :

گفتی غزل بگو! چه بگویم؟ مجال کو؟	شیرین من برای غزل شور و حال کو؟
پر می زند دلم به هوای غزل ولی	گیرم هوای پر زدنم هست، بال کو ؟
گیرم به فال نیک بگیرم بهار را	چشم و دلی برای تماشا و فال کو ؟
تقویم چار فصل دلم را ورق زد	آن برگ های سبز سر آغاز سال کو ؟
رفتیم و پرسش دل ما بی جواب ماند	حال سوال و حوصله قیل و قال کو ؟

مرکز فنی و حرفه‌ای در غور افتتاح شد

مرکز فنی / حرفه‌ای به کمک کشور جاپان برای آموزش ۱۱۰۰ تن زن و مرد در شهر چغچران افتتاح گردید. در مراسم افتتاح این مرکز (که به هزینه‌ی بیش از ۲۱۸ هزار دالر آمریکایی کمک بلاعوض جاپان ساخته و تجهیز شده است.) آمنة افضلی وزیر کار امور اجتماعی، شهدا و معلولین، شماری از مسولین محلی غور و سفیر جاپان شرکت داشتند. داکتر عبدالله هیواد والی غور، در مراسم افتتاحیه این مرکز با قدردانی از کمک های جاپان، ایجاد این مرکز فنی و حرفه‌ای را گام مؤثری برای تأمین نیازمندی ها و انکشاف غور خواند. آمنة افضلی وزیر کار و امور اجتماعی، شهدا و معلولین، گفت که امیدوار است راه اندازی این مرکز فنی و حرفه‌ای، نقطه آغازی برای توسعه و پیشرفت در غور باشد. داکتر گل احمد عثمانی ریس کار و امور اجتماعی غور، به آژانس خبری پژواک گفت که مرکز جدید فنی و حرفه‌ای غور، دارای دو تعمیر، ۱۰ اتاق، دو سالن آموزشی مجهز به دستگاهها و سامان آلات مختلف است که در زمینی به مساحت ۴ جریب ساخته شده است.

به گفته وی در شروع، ۳۲۰ تن زن و مرد برای فراگیری حرفه‌ها و فنون مختلف از قبیل گلدوزی، کمپوتر، اینگیسی، ترمیم کمپوتر، آشپزی، برق کشی، رنگمالی، زراعت و آب رسانی جذب شده اند. رییس کار و امور اجتماعی غور می گوید که قرار است ۱۱۰۰ تن مرد و زن درسه دوره آموزشی تا ۹ ماه دیگر از این مرکز فارغ شوند. وی گفت برنامه آموزشی این مرکز به کمک مالی ۹۹ هزار دالری اداره انکشافی امریکا صورت گرفته است. تا کاهاشی سفیر جاپان نیز در این محفل گفت ما به کمک های خود برای مردم غور ادامه می دهیم. امیدواریم افتتاح این مرکز بتواند در امر آموزش و زمینه کاریابی برای جوانان ولایت غور کمک نماید. وی اطمینان داد که در سال آینده پروژه های بیشتری از طرف کشور جاپان در غور عملی گردد. این در حالی است که چندی قبل مرکز آموزشی پولیس و استادیوم ورزشی غور به کمک کشور جاپان قرار دادش امضا گردیده بود.

معرفی و معرفت

انجمن اصلاح و معرفت یک نهاد علمی، فرهنگی و اجتماعی بوده که در بهار سال ۱۳۸۹ در ولایت غور با اخذ جواز از ریاست محترم اطلاعات و فرهنگ آغاز به فعالیت نموده است.

اعضای انجمن و همکاران آن در این ولایت متشکل از فرزندان مخلص، آگاه و با درک مردم غور بوده که به اساس فرهنگ و ارزشهای اسلامی و تجاری که دارند طبق برنامه و اصول این نهاد، به کارهای فکری و تربیتی اقدام نموده و تدریجاً این مسیر را انکشاف و رشد خواهند داد.

انجمن اصلاح و معرفت وابسته به هیچ گروه سیاسی نیست و از تمام ارزشهای ملی / اسلامی با در نظر داشت دستور قرآن و سنت حمایت نموده و خواهان رشد، انکشاف و تشریک مساعی با تمام افراد این جامعه می باشد.

معیار پذیرش اعضای در انجمن اصلاح و معرفت سمت، زبان، جنس و ثروت نبوده بلکه هر شخص شایسته با اخلاق نیک و پسندیده اسلامی می تواند به این نهاد سهم بگیرند.

اهداف کلی انجمن اصلاح و معرفت:

- ۱- سهم گیری در بازسازی افغانستان از طریق فعالیت های اجتماعی، فرهنگی، تعلیمی و تربیتی.
 - ۲- در جهت ارتقاء سطح زندگی مردم و مبارزه علیه فقر مرض بیکاری جهل وی سواد.
 - ۳- تلاش در جهت تحکیم صلح و ایجاد فضای برادری و اخوت در جامعه و مبارزه علیه تعصبات سمتی، قومی، زبانی نژادی و...
 - ۴- زمینه سازی برای تبادل افکار و نظریات در فضای آزاد و صمیمی با رعایت ادب و احترام متقابل.
 - ۵- غرس مفاهیم وطن دوستی، خدمت به مردم و دفاع از منافع ملی کشور.
 - ۶- دفاع از حقوق بشر و ارزشهای انسانی در جامعه.
 - ۷- سهم گیری در امر تربیت کادرهای علمی فنی و تخصصی در ساحات مختلف افغانستان بخاطر بازسازی کشور.
 - ۸- نشر فرهنگ اسلامی و ارزشهای اصیل ملی در جامعه.
 - ۹- ترویج اخلاق و ارزشهای ارزنده عالی در جامعه و مبارزه علیه مفاسد اخلاقی.
 - ۱۰- کوشش در جهت بهبود وضع زنان کشور و ارتقای سطح علمی، اجتماعی و اقتصادی زنان.
 - ۱۱- زمینه سازی برای رشد و شگوفای استعداد های اطفال و جوانان کشور.
 - ۱۲- تلاش در جهت خدمت به افراد ضعیف و فقیر جامعه.
- اگر دقیقاً به اهداف انجمن اصلاح و معرفت توجه نماییم درمی یابیم که اهداف مذکور صدای دل و ضمیر هر هموطن مسلمان و دلسوز امروز و فردای افغانستان بوده که باید همه در مورد کوشا با شیم. شعار ما: اصلاح فرد، اصلاح خانواده و اصلاح جامعه.

تهیه و ترتیب توسط مسؤل انجمن اصلاح و معرفت در غور ابو مسلم جامع

غزلی از ملنگ صمد

که ز نار عشق دلبر، به دلم الم الم زد

زدو ابرو مثل خنجر، جگرم قلم قلم زد

که ز ناوک دوچشمان بر بودی عقلم آسان

ز خدنگ هردو مژگان به دلم دلم زد

ز سفیدی جمالش ز سیاهی غزالش

ز کبودی های خالش تو بین، رقم رقم زد

مهی من مکن کناره بنما بما نظاره

شرری غمت دوباره، به تنم تنم زد

چه عجب بود رفیقان که غم است مثل باران

به سرم همیشه از آن تو بین که غم به غم زد

غم این جهان به یکسو غم خانمان به یک سو

غم این و آن به یکسو غم یار دم به دم زد

تویا ملنگ غمکش بنمای شکر ذاتش

ز ازل همان قلمکش به غمت قلم قلم زد

برگزاری دونه کنفرانس در غور

چغچران ماهنامه ۲۱: کنفرانسی به نام مجمع انکشافی غور در شهر فیروزکوه برگزار شد. در این کنفرانس معاون سازمان ملل در افغانستان، سفیر کشورهای جاپان و لیتوانیا، نماینده USAID، نمایندگان وزارت های مالی، اقتصاد، انکشاف، دهات، انرژی و آب، نماینده ارگانه های محل و مقامات دولتی ولایت غور اشتراک کرده بودند. عبدالله هیواد والی غور در کنفرانس گفت که این ولایت یکی از عقب مانده ترین ولایات کشور بوده و در طول چند سال اخیر هیچ پروژه مهم بازسازی در آن اجراء نشده است. والی غور افزود که حدود ۷۰ فیصد مردم غور زیر خط فقر زندگی می کنند و زمینه های اشتغال نیز فراهم نمی باشد. به گفته وی، مردم غور برق ندارند و خدمات صحی نیز در سطح پایینی قرار دارد. والی غور اظهار داشت که در این کنفرانس ۵۲ پروژه بازسازی به ارزش ۱۸۶ میلیون دالر امریکایی به اشتراک کنندگان ارائه شده است. در عین حال، مایکل مور معاون نماینده ویژه ملل متحد برای افغانستان در جریان این کنفرانس گفت که کمک های جامعه جهانی از طریق وزارتخانه های افغانستان انجام می شود. اما آنها تلاش خواهند کرد تا مشکلات و پروژه های ولایت غور را با دونه ها در میان گذاشته و در جهت اجرای آنها اقدام نمایند. از سوی دیگر، مردم و فرهنگیان ولایت غور نسبت به وعده های این کنفرانس تاحدودی بی باور هستند و می گویند که این وعده ها عملی نخواهد شد. محمد رفیع یک تن از باشندگان شهر چغچران می گوید هر چند ما چندان به این وعده ها امید نداریم اما خدا کند کار خوبی صورت بگیرد. موصوف افزود که بارها از اینگونه وعده ها داده شده اما تا حال عملی نگردیده است.

آفت سیاست زدگی

نبی ساقی

از جمهوری افلاطون (وپیشتر از آن) تاشهریار ماکیاول پیوسته سخن برسر این بود که « چه کسی باید حکومت کند؟ » وشمشیر بر آن قدرت در دستان آهین کد امین سایه خدا قایم باشد؟ در قرن نهم ما ؛ این سوال سختجان و جنجالی جای خود را به پرسشی که : « چه گونه باید حکومت کرد؟ » تغییر داد و نظریات و ایده های گوناگون و فراوانی پیرامون سیستم ها و شیوه ها و روش های حکومت کردن و نحوه مدیریت و ساماندهی اوضاع جامعه از طرف نظریه پردازان و اندیشمندان علوم سیاسی واجتماعی طرح گردید و به یاری تجربه ومشاهده ، این شیوه ها و ایده ها اصلاح شده آمد تا ایامنا هذا. در کشور ما اما؛ که هنوز هم مناسبات و ساختارهای قبیله ای و ماقبل مدرن حاکم است ، همچنان همان ترجیح بند قدیمی که « چه کسی باید حکومت کند؟ » تکرار می شود و متأسفانه نسبت به پرسشهای اساسی و بنیادی ترغفلت صورت می گیرد و لایب فیه که ما با این طی طریق ها هرگز نمی توانیم راهی به دهی بیریم و یا گرهی از کار فرو بسته خویش بگشاییم. امروزه جامعه ما هر چند از هزار و یک مشکل هم بیشتر دارد ؛ اما یکی از آفت های بسیار عمده و گنده آن سیاست زدگی آن می باشد. ظلم و « ستم » و حق تلفی های حکومت های عشیره گرا و خود کامه گذشته ، جنگ ها و کشمکش های سی ساله ، نبود یک مرجع مقتدر و صادق برای اعاده حقوق شهروندان و لاقبل دغدغه صرف زنده ماندن خواسته ونخواست مردم ما را در سراب سیاه سیاست کشاند و در این ظلمات مخوف همه را در طلب آب بقا سرگردان ساخت. این طوفان و این طغیان شاید برکت های هم داشت ؛ ولی روی هم رفته مضارش بر منافعش قابل مقایسه نبود و در نتیجه هر کس امبرپلاسی به دست گرفت ، خود را دندان پزشک خیال کرد و به اصطلاح پالان دوز هم در صف خیاط ها قرار گرفت و درود گری به مسلک بوزینه تبدیل شد و متأسفانه آدم کشی ، و فریب و جنایت و توطیه و تقلب و تزویر و دروغ و مال مردم خوری نام سیاست به خود گرفت. سیاست به مفهوم شیوه ها و روش ها و سیستم های نیکوی اداره جامعه و تامین حقوق و آزادی های مردمان آن، امر بسیار پسندیده و قابل قدری است که اگر به صورت علمی و درست و توسط نهادها و سازمان ها و مجراهای مدرن، در جامعه پیاده شود، بدون شک برکت ها و حرکت های رضایت بخشی در پی خواهد داشت و به رفاه و آسایش و ترقی جامعه کمک شایانی خواهد کرد ؛ اما در کشور ما بد بختانه همچنان شیپور از سر گشاد ش پُف می شود و همان سوال قدیمی که : « چه کسی باید حکومت کند ؟ » بارها و بارها تکرار می گردد و طبیعتاً در چنین فضا وهوای که همه دانسته و ندانسته در صحنه پرتاب شده اند ، هر کس در جواب می گوید که « من باید حکومت کنم » ولی به آن پرسش اساسی که « چه گونه باید حکومت کرد؟ » نه من توجهی نشان می دهم ، نه تویی ونه هم ناتویی! طرف دیگر سکه سیاست زدگی ، آفت بزرگتری را در خود پنهان کرده است. بدین معنا که ما، در این صفحه کلید تمام قفل های بسته خویش را در سیاست جستجو می کنیم و خیال می کنیم که با این نوشدارو تمام دردهای ما درمان خواهد شد و تمام زخم های ما مرهم خواهد یافت، در حالی که به تشخیص نویسنده کتاب « سرمایه » سیاست فقط یکی از رویناهای جامعه می باشد و مسایل بنیادی تر در جاهای دیگری موقعیت دارند. تاریخ معاصر کشور ما از چشم کشیدن های آل تیمور و جست خیزهای وزیر فتح خان و برادرانش تا کودتای سفید آخرین سردار محمد زایی، همه تکرار یک سوال بود: « کی باید حکومت کند؟. » زمانی که قرعه فال به نام حزب دموکراتیک! خلق افغانستان زده شد ، باز هم همان سوال تکرار شد و به غلط تمام دیده ها به پره های رنگین طاووس سیاست دوخته گشت. حزب خلق که خود را رهرو راستین اندیشه های مارکس خیال می کرد ، از تمام گفته ها و ایده های وی چشم بسته و بی پروا عبور کرد و فقط خود را محکم به سیاست چسپاند و فکر کرد: ما که به قدرت دست یافتیم(همان بحث قدیمی) همه دنیا به گل و گلزار مبدل خواهد شد. وقتی که حزب به حکومت رسید ، متوجه شد ، با وجود آنکه قدرت در دست ماست ، مشکلات کشور همچنان به حال خودش باقی است. اینجا بود که حزب گیج شد و چون مشکل را تشخیص نداده بود و درد را نمی دانست که از کجاست، هر چه فکر کرد کار دیگری نیافت و لاجرم از بیکاری « دیک خیرات » مردم قریه را چپه کرد و مشکلات را هزار و یک مرتبه بیشتر ساخت. با وجود اینکه راه رفته حزب دموکراتیک خلق اشتباه بود ، بدبختانه مجاهدین و طالبان نیز بی محابا در همان جاده قدیمی گام نهادند و سرانجام سر خود را به همان سوراخی داخل کردند که قبلاً سلف شان از آن گزیده شده بود. هنگامی که نظام کنونی با ادعای بلند بالا و میمون دموکراسی پای در میدان نهاد و فریاد زد که از غرب آمده ام و « جوانم وجویای نام آمدم » گمان می رفت که شاید « دموکراسی چپن » راه جدیدی در پیش گیرد و به کمک چشمان آبی و تیزبین دوستانش مشکلات اصلی را تشخیص دهد ؛ اما بعد از هفت سال مردم « با تأسف فراوان اطلاع حاصل کردند که » از این نمدهم هیچ کلاهی ساخته نیست. علی ای حال با توجه به این همه تجارب تلخ و شیرین فراوان ، حالا باید همه فهمیده باشیم که مشکلات و معضلات ما اصلاً در جاهای دیگری نهفته است و تا آب ما از سرچشمه گل آلود باشد ، این جهش های بی جهت و این سفرهای بی مقصد و این تجویزهای بی تشخیص درد های ما را هرگز درمان نخواهد کرد. جامعه که تنها در سیاست خلاصه نمی شود. در جامعه بحث اقتصاد مطرح است ، بحث مناسبات و شیوه های تولید و تقاضا مطرح است ، بحث طبقات اجتماعی و تضاد ها و تفاوت های آن ها در میان است، جامعه خصوصیات و مناسبات ساختاری اجتماعی خاص خود را دارد ، جامعه فرهنگ دارد ، جامعه ارزش ها و ضد ارزش های دارد اداره جامعه علم و دانش می خواهد ، تکنیک می خواهد ، صنعت می خواهد ، جامعه تخصص می خواهد و جامعه تعهد می خواهد. تازمانی که به همه این ها و مسایل بسیار دیگر توجه اساسی صورت نگیرد و پیشرفت های شایسته در تمام عرصه ها به وجود نیاید هیچ سیاست و هیچ سیاست مداری جز شکست و بدنامی حاصل و نتیجه به دست نخواهد آورد و هیچ رژیم و هیچ حکومتی موفق و کامیاب از آب در نخواهد آمد.

کار قیرریزی سرک های داخل شهر آغاز شد

کار قیرریزی حدود ۱۱ کیلو متر سرک داخل شهر چغچران (فیروزکوه) مرکز ولایت غور به هزینه هفت میلیون و چهارصد هزار دالر امریکایی، از کمک های کشور جاپان آغاز شد.

داکتر عبدالله هیواد، والی غور در افتتاح این سرک گفت شهر چغچران در حال حاضر، دارای ۱۴،۳ کیلومتر سرک بوده که همه آنها هموار کاری نشده و غالباً در اثر سیلاب (بنا بر نبود آبروهای موثر) خراب شده است.

در فصل خشکی، شرایط خاک آلود سرک ها سبب مشکلات تنفسی ۳۵ هزار باشندگان این شهر به خصوص قشر جوان آن شده می تواند.

وی گفت : افتتاح این سرک می تواند در پیشرفت، ترقی و حل مشکلات مردم غور، کمک نماید. وی از کمک های جاپان در غور قدردانی نمود و خواستار ادامه این کمک ها شد.

ریچيرو تاکاهاشی سفیر جاپان در افغانستان نیز گفت که حکومت جاپان در حال حاضر، پروژه ساخت تقریباً ۱۱ کیلومتر سرک به طور پخته را به منظور افزایش تحرکات مردم واجناس در شهر تمویل می نماید.

فعالیت ساختمانی در ماه مارچ سال جاری میلادی آغاز و قرار است در اواسط سال تکمیل شود.

این کار شامل ساخت و توسعه ۱۵ آبگذار و ۲۰۰ متر دیوار حفاظتی به منظور مقاومت بیشتر این سرک در مقابل خساره های ناشی از سیلاب در آینده می باشد.

علاوه بر ساخت سطح مقاوم جدید سرک، این پروژه (در صورت امکان همچنان پیاده رو ها، سرک های عامه و چراغ ها آنها را می سازد.

محمد گل باشنده شهر چغچران، از افتتاح این سرک اظهار خوشحالی نموده گفت با تکمیل این سرک، ما از خاک و گل خلاص می شویم و شهر ما ترقی می کند.

وی از دولت خواست تا این پروژه مانند دو کیلومتر سرک سال گذشته نباشد که نیمه کاره و با کیفیت پایین ساخته شود.

دو سال قبل، دو کیلو متر سرک در یک لایه ، از سوی شرکت افغان /جرمن در چغچران قیر شد. اما به گفته مردم کار لایه دوم این سرک، ناتمام ماند و به زودی خراب شد.

سال گذشته شهربان چغچران در اعتراض به اینکار، مظاهره کردند و اصناف شهر دست به اعتصاب کاری سه روزه زدند.

بیکاری عامل اعتیاد و پیوستن جوانان به گروپهای مسلح

محمدعالم ۲۸ساله باشنده ولسوالی چهارسده که تحت تداوی و مراقبت در مرکز تداوی معتادین ولایت قرار دارد، می گوید که بیکاری ومشکلات اقتصادی، او را معتاد کرده و به پیوستن با مخالفان مسلح دولت مجبور نموده است.

به گفته وی، نسبت مشکلات اقتصادی، به ایران رفت و از اینکه معتاد به وطن برگشته بود و پول نداشت، از شرم به خانه رفته نمی توانست؛ مجبور شد به یکی از گروپهای مسلح مخالف دولت بپیوندد.

او می گوید: "سلاح گرفتم، درجنگ ها شرکت می کردم و ماه ۷۰۰۰ افغانی (معادل ۱۵۰دالر) را که از این گروپ به دست می آوردم، تریاک می خریدم و استفاده می کردم."

وی می افزاید که نزدیک به شش ماه با آن گروپ کار می کرد؛ زمانی که اعتیادش پیشرفته شد و دیگر نمی توانست در جنگ ها شرکت نماید، آنها وی را از گروپ خویش بیرون کردند؛ پس از برگشت به خانه، توسط فامیلش به مرکز تداوی معتادین انتقال داده شد. محمدعالم که اکنون به حیث یک شخص سالم اما بیکار در اجتماع زندگی می کند، نگران است که در صورت عدم اشتغال چه خواهد کرد؛ ولی با آنهم دیگر نمی خواهد به مخالفین بپیوندد.

فضل الحق نجات رئیس اجرائیه اسبق ولایت، دلیل پیوستن جوانان بیکار به صف مخالفین را عدم توجه دولت و جامعه جهانی در برابر نیازمندیهای مردم آن ولایت دانسته می گوید: "اگر دولت بخواهد میتواند در کاربایی و اقتصاد و رشد زراعت کمک نماید. با آنکه

از فیصدی بیکاران در ولایت غور، ارقام دقیق و مطابق با سروی در دست نیست، اما ریاست کار، امور اجتماعی، شهداء و

رابطه رسانه ها و دولت

تیمور شاه احمدی

پس از شکست حاکمیت طالبان و ایجاد اداره موقت، آزادی بیان و فعالیت های رسانه ای در افغانستان تا حدودی تأمین و قانون مند شد. ترویج و حمایت از حق آزادی فکر و بیان، دفاع از حقوق خبرنگاران، تأمین شرایط فعالیت و آزادی آنها و ترویج و توسعه رسانه های همگانی آزاد، مستقل و کثرت گرا

با در نظر داشت احکام دین مقدس اسلام از اهداف عمده دولت افغانستان به حساب آمد. به تاسی از قانون رسانه های همگانی بیشتر از سه صد نشریه چاپی و چند تلویزیون و رادیو به فعالیت آغاز کردند، که عمر شماری از نشریه ها به نسبت مشکلات مالی بسیار کوتاه بوده است؛ اما با در نظر داشت اینکه افغانستان تازه از جنگ و خشونت وارد فضای صلح و ثبات نسبی گردیده و رسوبات تفکرات جنگ در اذهان مردم موجود و تحمل پذیری برای شماری از دولت مردان و نهادهای سیاسی، ناگوار پنداشته می شود، فعالیت رسانه ها و خبرنگاران گاهی با چالش ها و مشکلاتی همراه بوده و گراف مشکلات در ولایات و نقاط دور از مرکز، سیر صعودی را به خود اختیار کرده است. در چند سال گذشته شماری از خبرنگاران، نه تنها که مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و تهدید به مرگ شدند که از جانب شماری شخصیت های حقیقی و حکمی به ناحق مورد بازخواست و تعقیب عدلی نیز قرار گرفته اند. پس با در نظر داشت ملاحظات ذکر شده و با کسب تجربه از گذشته ها باید کاری کرد که فعالیت سالم رسانه در کشور توسعه بیشتر یابد و آزادی بیان و رسانه ها از جانب دولت تضمین بیشتر و مطمئن تر شود. برای رسیدن به این مامول ایجاب می کند تا میان رسانه ها و نهادهای دولتی همدیگر فهمی بیشتر صورت گیرد؛ و عوامیلی که فاصله و درز را بین رسانه ها و دولت، عمیق تر می سازد شناسای و زدوده شوند و سرانجام میان نهادهای دولتی و رسانه ها تفاهم، و در پاره ازمسایل هماهنگی ایجاد شود. شیوه های همدگر فهمی میان رسانه ها و دولت را می توانیم چنین دسته بندی نمائیم:

آگاهی و فهم خبرنگاران از قوانین:

در صورتی که خبرنگاران از قوانین نافذی چون قانون اساسی، قانون رسانه های همگانی و غیره... اطلاع کافی داشته باشند کمتر در فعالیت های مسلکی خود به مشکلات مواجه خواهند شد. در وضعیت کنونی همه اتفاق دارند که نهادهای دولتی و رسانه ها باید در راه تأمین صلح در کشور و بی اثر ساختن توطیه های خارجی ها متحدانه و هم آهنگ عمل نمایند، در برابر عواملی که خشونت و جنگ را در کشور تشدید و گسترش می دهند ایستادگی نمایند.

این هماهنگی می تواند صمیمیت میان دولت و رسانه ها را بیشتر سازد. نقش رسانه ها به عنوان وسیله آگاهی دهنده افکار عامه، توسعه دموکراسی و وسیله ارتباطی میان مردم و حکومت برکسی پوشیده نیست. بر همین اساس است که امروزه از رسانه ها به عنوان رکن چهارم دموکراسی یاد می شود. این ارجحیت به لحاظ اهمیت رسانه ها در آگاهی دهی و روشننگری جوامع بشری است.

اطلاع رسانی:

یکی از رسالت ها اساسی رسانه ها تهیه، تنظیم و ارایه خبرها و گزارش ها درباره وقایع مهم، کشور و جهان است. وسایل ارتباط جمعی پخش خیر رابه عهده دارند، رسالت آنان در انتقال سریع، بی طرفانه و آگاهی پخش اخبار و وقایع دنیای ماست. از همین جهت است که جهان بزرگ را به یک دهکده کوچک تبدیل نموده است. همچنان رسانه ها می توانند موضوعاتی مهم روز را نیز با حضور موافقان و مخالفان به بحث گیرند تا بحث و نارسایی های عصر، مورد تحلیل و ارزیابی قرار گیرد. هدف از خبرنگاری یا ژورنالیزم هم بسیار روشن است و آن چیزی نیست مگر رسانیدن اطلاعات و معلومات دقیق و حقیقی با مخاطبین رسانه ها؛ اما اگر این هدف با استفاده از شیوه های نادرست غیرمعیاری و بیرون از چوکات های موجود دنبال شود یقیناً، نه تنها به روشن ساختن اذهان عامه در قبال حوادث و واقعات ها نخواهد انجامید که سبب سوء برداشت و سردرگمی ها در میان افراد یک جامعه نیز خواهد شد. هرگاه رسانه ای خواسته باشد از آزادی بیان و روزنامه نگاری قدم فراتر برآورد به یقین اهمیت ذکر شده را از دست می دهد و منظور از آزادی بیان آزادی اخلاقی، آزادی منطقی، آزادی انسانی است نه آزادی تمسخر، توهین و اهانت.

نمایشگاه صنایع دستی زنان در غور

به پیشواز هشتم مارچ روز جهانی زن نمایشگاه صنایع دستی زنان در ولایت غور گشایش یافت. در این نمایشگاه که در سالون ریاست امور زنان دایر گردیده بود، صنایع مختلف دستی به شمول قالین، خامک دوزی، گلدوزی، خیاطی و مهره دوزی به نمایش گذاشته شده بود.

نمد، دستکش، جراب، پرده های متنوع و لباس های زنانه و مردانه، بخش دیگر این نمایشگاه را تشکیل می داد.

معصومه انوری رییس امور زنان غور با استقبال از نمایش صنایع دستی زنان گفت که زنان در توسعه و پیشرفت جامعه و خانواده نقش موثر دارند.

وی، هدف از برگزاری نمایشگاه را تلاش برای معرفی صنایع دستی زنان و بازاریابی عنوان نمود. ثریا ۳۰ ساله یک تن از زنان شهر فیروزکوه که حدود سه تخته قالین و گلیم را به نمایش گذاشته بود، گفت: ((در منطقه ما بازار نیست، دست بافتهای ما خوب به فروش نمی رسد و زود ما میماند، حالی خوشم که این نمایشگاه جور شده و می توانیم که دست باف های خود بفروشیم.))

از این نمایشگاه، ده ها تن از مسولان دولتی و اتباع خارجی دیدن کرده و اشیای مورد علاقه خود را خریداری می نمودند.

در حالی صنایع دستی زنان به مناسبت روز جهانی زن در غور به نمایش گذاشته می شود که به گفته شماری از کارشناسان هنوز هم فقر اقتصادی، بی سواد و سنت های خانوادگی در بروز خشونت علیه زنان و تضعیف نقش آنها در فعالیت های اجتماعی به قوت خود باقی است.

سال گذشته، نمایشگاه صنایع دستی و محصولات زراعتی زنان نیز در غور گشایش یافته بود.

تعمیر آمريت برق غور افتتاح شد

تعمیر آمريت برق غور با بودجه وزارت انرژی و آب، امروز (۲۹ حوت) افتتاح شد.

در محفلی که به همین مناسبت در آمريت برق برگزار شد، داکتر عبدالله هیواد والی غور گفت امید می رود که با ایجاد تعمیر جدید، مشکلات مردم و مراجعین آن حل گردد. در عین حال، اینجینر یاسین صفوی زاده آمر برق غور، به ۲۱ گفت که این تعمیر با هزینه ده میلیون و ۶۰۰ هزار افغانی از عواید برق ولایت هرات توسط شرکت ساختمانی "خالد ظهفر" در ظرف یک ۷ ماه ساخته شده است. به گفته وی، این تعمیر در زمینی به مساحت ۲۵۶ متر مربع، در سه طبقه به شکل پخته ساخته شده که دارای ۸ اتاق کاری و شش تشناب و حمام می باشد.

وی ضمن خرسندی از اعمار ساختمان آمريت برق گفت که پیش از این، در دو اتاق کهنه و خراب که کنجایش دو مدیریت را نداشت کار می نمودیم و با ساخت این تعمیر، مشکل تعمیر حل می گردد. گفتنی است که هنوز ادارات زیادی دولتی در غور، به نسبت نبود تعمیرهای دولتی، در خانه های کرایه فعالیت می کنند. تعمیر برق غور در حالی افتتاح می گردد که یک کیلو وات برق در غور ۵۰ افغانی می باشد و مردم همیشه از نبود و بلند بودن برق شکایت دارند.

بیکاری عامل اعتیاد...

شهدا و معلولین آن ولایت، رقم جوانان بیکار را به طور تخمینی ۸۰ درصد می خواند، که نظر به آمار آمريت جوانان ریاست اطلاعات و فرهنگ ولایت، تعداد ۴۵۰ هزار نفر مرداند، که تحت سنین ۱۷ تا ۴۰ سال قرار دارند.

سمونوال عبدالرشید بشیر آمر امنیت ق امنیه می گوید با آنکه زمینه مهیاسازی کار، وظيفه پولیس نیست؛ اما از بیکاری جوانان و فقر مردم غور، به ارگا نهی مربوطه گزارش داده و از پیوستن جوانان به مخالفین دولت و ازدیاد گروههای مخالف مسلح، اظهار نگرانی کرده اند. وی می گوید که پولیس، توان جذب تمام جوانان بیکار -

در غور را به صفوف خود ندارد؛ ما از دولت می خواهیم زمینه اشتغال رابه جوانان مساعد سازد تا جوانان باعث اخلاص امنیت نشوند." این در حالی است که مقامات امنیتی غور، در کنار موجودیت گروههای مخالف مسلح دولت، از گروههای مسلح غیرمسول، دزدان و غارتگران نیز خبر می دهند.

ولسوال تولک درگفت وگو با ۲۱:

مسوولين ولايت بايد انتقاد پذير باشند و با دید فراتر از ساحه قومیت حرکت کنند و تماشای عملکرد زورمندان نباشند.

ماهنامه ۲۱: جناب آقای فرهنگ ولسوال صاحب تولک، ابتدا امیدواریم در مورد موقعیت جغرافیایی ولسوالی تولک کمی معلومات دهید.

ولسوال تولک: تشکر. ولسوالی تولک دارای ۱۷۵ کیلو متر مربع مساحت و ۲۱۵ قریه و ۶۵ هزار نفوس می باشد که فاصله آن از مرکز ولایت ۲۰۰ کیلومتر می باشد. مردم آن به زبان فارسی تکلم می کنند. شغل اکثریت شان را زراعت تشکیل می دهد. دربخش صنایع دستی، بهترین صادر کننده قالین در سطح کشوری باشد و اقوام ساکن آن را ده مرده، پهلوان، گذر، زی افغان و دیگران تشکیل می دهند.

ماهنامه ۲۱: اوضاع امنیتی در ولسوالی تولک چه رقم می باشد؟

ولسوال تولک: مردم ولایت غور به ویژه مردم تولک مانند دیگر اتباع کشور سه ده را درجنگ سپری کرده اند و نهایتاً از جنگ و خشونت خسته شده اند و بی صبرانه منتظر صلح و آرامش می باشند. به همین دلیل وضعیت امنیتی تولک آرام و رضایت بخش است. تولک با چهار ولسوالی نا امن هرات هم سرحد بوده با آنهم مردم آن با دولت همکاری هستند و در بسا موارد علیه اغتشاش گران قیام نموده و آنها را از قریه های خویش بیرون می رانند. چنانچه این قضیه در منطقه «دای» تولک نیز صورت گرفته است.

ماهنامه ۲۱: شما که مدت ها به حیث ولسوال کار نموده اید تشدید نا امنی ها را چه گونه ارزیابی می نمایید؟

ولسوال تولک: تشدید نا امنی ها عوامل مختلف دارد. عدم تطبیق قانون، ترجیح روابط بر ضوابط، ضعف مدیریت حاکمان محلی، سوء استفاده مسوولین، ناهماهنگی بین ولایت و ولسوالان و پولیس و انکشاف نا متوازن از جمله شاخص های اند که اگر توجه جدی به رفع آنها صورت نگیرد امکان دارد که در آینده ما شاهد یک بحران گسترده و فراگیر باشیم.

ماهنامه ۲۱: اوضاع بازسازی در تولک چه گونه است؟

ولسوال تولک: گرچه مجموع ولایت غور در مقایسه با دیگر ولایات کشور چندان مورد توجه قرار نداشته و بازسازی نشده است؛ اما در ولسوالی تولک به جز پروژه های کوچک همبستگی ملی دیگر هیچ نوع بازسازی که قابل لمس باشد دیده نمی شود و مردم تولک همه ساله منتظر شگوفایی درسال بعدی هستند.

ماهنامه ۲۱: وضعیت معارف در تولک چه قسم می باشد؟

در این ولسوالی به تعداد ۱۴۵ باب مکتب وجود دارد که سه باب آن دارای تعمیر (که دویاب آن تحت کار است) و متباقی بدون تعمیر می باشند. وضعیت معارف نه تنها در تولک بلکه در همه مناطق ولایت غور نابسامان می باشد. هرچند در کمیت معارف کمی توجه صورت گرفته؛ اما متأسفانه در کیفیت هیچگونه توجهی نشده است. فکر می کنم مسوولین معارف ولایت غور باحسن نظر و معارف پروری در ایجاد معارف آن طور فرو رفتند که گویا ارتقای کیفیت و سیستم نظارت از کف شان رها شده است. فارغان صنف ۱۲ در اکثر جای ها، حتا از سواد ابتدایی هم محروم هستند.

ماهنامه ۲۱: آیا ادارت دولتی در تولک تعمیر دارند؟

ولسوال تولک: به استثنای قوماندانی امنیه، دیگر ادارات دولتی در تولک تعمیر ندارند. اگرهم تعمیری از سابق بوده کاملاً فرسوده و بهم ریخته است و ادارات ما، در خانه های کرایه به سر می برند.

ماهنامه ۲۱: مشکل عمده و اساسی تولک به نظر شما چه است؟

ولسوال تولک: تولک هم مانند سایر مناطق غور دارای انبوه مشکلاتی است که فرا راه مردم قرار دارد؛ ولی اساسی ترین مشکل نبود سرک مواصلاتی، عدم تعمیر برای مکاتب، خرابی کانال های آب برای زراعت و غیره می باشد که مردم همواره آرزو دارند این مشکلات شان در پرتو صلح و آرامش مرفوع گردد.

ماهنامه ۲۱: به اساس گفته مردم، در ولسوالی تولک یک تعداد افراد مسلح غیر مسوول و یاطالبان دست به نا امنی می زنند، نظر شما را در این مورد می خویم بدانیم.

ولسوال تولک: طوری که قبلاً اشاره نمودم چهار ولسوالی نا آرام هرات (فارسی، پشتون زرغون، اوبه و چشت) هم سرحد تولک می باشند. اگر اطلاع داشته باشید در نوار مرزی این ولسوالی ها گروه های مسلح غیرمسوول و حتا طالبان اصلی وجود دارد که یک سلسله تحرکات از طرف آنها صورت گرفته بود و می خواستند در مرزهای تولک برای خود لانه بسازند که خوشبختانه مردم با آنها همکاری نکردند و تا فعلاً گروهی به نام طالب وجود ندارد. یک گروه کوچک محلی که حدوداً ده الی پانزده نفر می شوند به سرکردگی عبدالهادی در شمال ولسوالی وجود دارد که یک نفر را چند وقت پیش از مربوطین دفتر CHA اختطاف نمودند. از راه های مختلف و طرق گوناگون با این گروه تماس گرفته شده که وعده های از جانب آنها مبنی بر پیوستن به صلح و آرامش داده شده؛ اما تا حال عملی نشده و امیدواریم به زودی عملی گردد.

ماهنامه ۲۱: اگر در اخیر کدام پیامی داشته باشید بفرمایید.

ولسوال تولک: تقاضای من از مسوولین ولایت غور این است که انتقاد پذیر بوده و گوشه از تفکرات خویش را با دید فراتر از ساحه قومیت به طرف بهبودی مردم ولایت غور معطوف نمایند. امیدوارم ضمن متوجه شدن به مسوولیت های وظیفوی، تماشای عملکرد زورمندان نباشند. پیام من به مردم شرافتمند غور این است که متحرک و پویا بوده و با خطای عمل یک مسوول از دولت فاصله نگیرند. چه بسا آروز ها در هم رکابی دولت نهفته است و سرانجام بر آورده می شود.

سال نو، بهار نو و طبیعت نو مبارک باد

هموطنان نهایت گرامی، مردم متدین ولایت غور و منتظرین بهار نو ۱۳۹۰ هجری شمسی سلام بر شما. قدوم سبز و پر طراوت سال نو و نوروز نوراً برای همه هموطنان درد مند و مصیبت آشنای سر زمین خویش خیر مقدم عرض مینمایم. امید واریم در سالیکه پیش روست بوی عطر دلاویز برادری، برابری، محبت، صمیمیت و عدالت جای کینه کدورت، تبعیض و خود پسندی را بگیرد و تمام فرزندان این سر زمین به آغوش پر مهر مام میهن آرام گیرند، یقیناً عده تا هنوز به مهر و عطف میهن خویش باور نداشته با قساوت و سنگدلی بر بال آزاده کبوتر صلح و آشتی سنگ نا مهربانی پر تاب کرده و خرمن هستی میهن را به آتش میکشند و سال نو را با اعمال زشت کهنه پیوند میدهند.

امید وارم سال نو خورشیدی آغاز زندگی نو و پر فیض در سر زمین ما باشد تا دیگر ملت زجر کشیده و ماتم دیده ما قربانی اعمال زشت عناصر ننگون بخت و سیه اختر نشوند.

بلی! سال نو، فکر نو، اندیشه نو، تعهد نو و کردار نو از ما می طلبد، کردار و پنداریکه بنیادش نیک و پر اهمیت باشد و دیگران را نیز خوشبخت بسازد. در اخیر از خداوند متعال مسئلت داریم تا همه هموطنان ما از هر قوم و نژاد و زبانیکه هستند با یک رنگی و یکدلی بدون تعصبات قومی و منطقوی به زندگی خویش ادامه دهند و از نفاق و شقاق و بد بختی که جز بد تاسف و افسوس چیزی دیگری در قبال ندارد دوری جویند آمین یارب العالمین.

محمد حسن حکیمی

ریس ارگان ملی جوانان ولایت غور

ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور

صاحب امتیاز:

نبی ساقی

مدیر مسئول:

محمد حسن حکیمی

سر دبیر:

تیمور شاه احمدی

خبرنگار:

خان محمد سیلاب

دیزاین:

تصویر و عکس:

سید علی مشفق، دین محمد شکیب

گروه نویسندگان:

magazine21@yahoo.com

آدرس الکترونیکی:

۰۷۹۹۳۰۱۲۱۲

۰۷۹۸۲۲۰۱۲۲ /

۰۷۰۳۴۴۵۲۱۵

تیراژ: ۲۰۰۰ شماره

تمویل کننده: USAID

آدرس: دفتر ارگان ملی و اجتماعی جوانان غور - دفتر ماهنامه ۲۱